

Titel: Glosehypighed i russisk, [Spang-Hanssen] 029-0040

Citation: "Glosehypighed i russisk, [Spang-Hanssen] 029-0040", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 4. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_029-shoot-wacc-1992_0005_029_Spang-Hanssen_0040_p4_bP3_TB00002/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

ninger gør sig gældende. Måske vil af de 1000 fundne ord i virkeligheden de 100-200 ikke være saa hyppige og burde erstattes af andre, men hvis man fastslår de 1000 hyppigste ord ud fra direkte tælling og nummering, vil man have en usikkerhed af normalt samme størrelsesorden. - Under undersøgelsen vil man foruden at konstatere de ord der forekommer i alle de betragtede tekstamngder, finde dem der forekommer i et mindre antal af tekstamngden, og kan saaledes fastslå en gruppe ord som sprogets næsthypigste osv. Den undersøgelse for russisk, som skal omtales i det følgende, er foretaget efter denne sammenligningsmetode, og der vil saaledes blive lejlighed til at vise, hvordan denne metode isvrigt kan udbygges.

Hvad enten man benytter den ene eller den anden metode til undersøgelse af et sprogs frekvensforhold, vil der - især i et formentligt sprog som russisk - melde sig det spørgsmål, om man som undersøgelsesobjekter skal vælge former eller glosser, dvs. om man skal regne hver forekommende bejningsform for sig eller skal regne f.eks. alle et substantivs bejningsformer i kasus og tal under ét som en og samme glose. Det er her undersøgelsens formål, der må være afgørende; for stenografi og retskrivningsundervisning har de enkelte formers frekvens betydelig interesse, hvorimod det ved almindelig fremmedsprogundervisning vil være hensigtsmæssigt at bygge paa glosehyppighed og - i al fald for regelmæssige bejningsformer - udakille formåren under ét. For forfattede sprog som engelsk er spørgsmålet naturligvis mindre væsentligt, men i et bejningsprog som russisk vil en tælling af formerne vise langt flere ubøjelige ord blandt de hyppigste end en tælling af glosser. Tællingerne er naturligvis lige "rigtige", de omfatter blot forskellige objekter, og det hidtil sagte om frekvensbestemmelse for ord gælder ligesaa vel frekvensbestemmelse for glosser. Begrebet "løbende ord" er naturligvis ikke berørt af dette spørgsmål; her er det stadig det totale antal i teksten forekommende ord, talt som enkeltformer, det drejer sig om.

Der kan rejse en del teoretiske indvendinger mod det traditionelle glosebegreb, der f.eks. sammenfatter infinitiv, imperativ, indikative forskellige tider og alle participier under én glose, men skal en hyppighedsundersøgelse af glosser have praktisk værdi for sprogundervisningen paa nuværende tidspunkt, må man støtte sig til den gængse grammatiske sprogbeskrivelse.

Benyttede tekster og principper.

En bestemmelse af de hyppigste glosser under ét kan særlig let foretages, hvis man som tekstamngder benytter tekstsamlinger med glosfæarer, hvori samtlige forekommende glosser allerede er opført. Saaadanne tekstsamlinger foreligger i læsebøger, der er udgivet i undervisningsøjemed. Det er denne simple mulighed for frekvensbestemmelse, der har givet anledning til denne undersøgelse.